

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.5.30.
COM(2012) 301 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

**az azon tagállamok gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások
végrehajtásáról, amelyek pénzneme az euró**

{SWD(2012) 301 final}

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az azon tagállamok gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások végrehajtásáról, amelyek pénzneme az euró

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 136. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására¹,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira²,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) Megalakulása óta az eurócsoport jelentős szerepet tölt be és különleges felelőssége van az euróövezet gazdasági kormányzásában. A gazdasági válság egyértelműen rávilágított az euróövezetben lévő szoros kölcsönhatásokra, és hangsúlyossá tette egyfelől az eurót hivatalos pénznemként használó országok közötti erős tovagyrúzó hatásokat figyelembe vevő koherens együttes politikai irányvonal, másfelől a gazdasági környezetben bekövetkező változásokra történő gyors válaszadást elősegítő hatékony politikai koordinációs rendszer szükségességét.
- (2) A Tanács országspecifikus ajánlásokat adott ki minden egyes olyan tagállam részére, amelynek hivatalos pénzneme az euró. Ezek az ajánlások az egyes országok gazdasági kihívásaival foglalkoznak és ezzel egyidejűleg központi szerepet töltenek be az egész euróövezet stabilitásának és növekedésének meghatározásában. Azon tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme az euró, az Euró Plusz Paktum³ keretében számos, további jelentős reform mellett kötelezték el magukat, amelyek célja a versenyképesség növelése, a foglalkoztatás élénkítése, az államháztartás fenntarthatóságához való hozzájárulás, és a pénzügyi stabilitás megerősítése. 2012. március 2-án azon tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme az euró, valamint nyolc másik tagállam aláírta a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló Szerződést, amelyben arról állapodtak meg, hogy a tagállamok valamennyi, megvalósítani kívánt jelentősebb gazdaságpolitikai reformot előzetesen

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² P7_TA(2012)0048 és P7_TA(2012)0047

³

megvitatnak, és amennyiben szükséges, egymás között koordinálnak. A költségvetés-tervezetek benyújtásából és a jelentős gazdaságpolitikai reformtervek megvitatásából álló, euróövezeten belüli előzetes koordináció hozzá fog járulni ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni az országos intézkedések euróövezet egészére gyakorolt tovagyrúzó hatását.

- (3) A nemzeti költségvetési irányítást erősítő, jól megtervezett költségvetési kereteknek nagy jelentőségük van az államháztartás megfelelő irányításában, és hozzájárul az államháztartások fenntarthatóságához az euróövezet egészében. Az euróövezet állam- és kormányfői 2011 júliusában és októberében vállalták, hogy a nemzeti költségvetési keretéről szóló irányelvben előirányzott nemzeti költségvetési kereteket már 2012 végén (az irányelvben meghatározott ütemezéshez képest korábban) bevezetik, és hogy az intézkedéseik túl fognak mutatni az irányelv előírásain. Ezen túlmenően 2012. március 2-án az euróövezeti tagállamok nyolc nem euróövezeti tagállammal együttesen a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló Szerződés aláírásával a nemzeti költségvetési irányítás erősítése mellett kötelezték el magukat, nevezetesen oly módon, hogy a középtávú cél elérése érdekében kötelező szabályokat vezettek be a kormányzatok költségvetési egyenlegére vonatkozóan.
- (4) A pénzügyi konszolidáció elérésére tett erőfeszítések az euróövezetben bekövetkezett válság leküzdésének egyik központi elemét képezik. Az uniós költségvetési keretrendszer lehetővé teszi, hogy a tagállamok konszolidációja – költségvetési mozgásterük és makrogazdasági feltételeik függvényében – eltérő ütemben valósuljon meg. A Stabilitási és Növekedési Paktum, valamint a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló Szerződés a strukturális egyenlegekre összpontosít, és így lehetővé teszi a ciklus és az egyszeri intézkedések államháztartásra gyakorolt hatásainak figyelembe vételét. A túlzott hiány kiigazítására vonatkozó tanácsi ajánlásokra válaszul adott intézkedések hatékonyságának értékelésére strukturális értelemben kerül sor. A konszolidáció megfelelő összetételének kulcsszerepe van abban, hogy megerősítse az euróövezet konszolidációjának állandó jellegébe vetett bizalmat és korlátozza annak a növekedésre gyakorolt rövidtávú kedvezőtlen hatását. Kiemelten kell kezelni a növekedést ösztönző kiadásokat, különösen a beruházási kiadásokat; az euróövezet számos tagállamában lehetett olyan beruházási projekteket találni, amelyek egyéni és társadalmi megtérülése meghaladná a jelenlegi alacsony kamatokat. Az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása érdekében a hosszú távú jogosultságok, nevezetesen az egészségügyi ellátások haladéktalan reformjára van szükség. Megfelelő adópolitika, mint például a munkát terhelő adóktól való elmozdulás, valamint az adóalapok bővítése és az adócsalás elleni hatékonyabb fellépés hozzájárulhatna a konszolidációhoz, valamint növelné a versenyképességet és kedvezőbb feltételeket teremtene a növekedéshez.
- (5) A pénzügyi rendszer stabilitása és jó működése az előfeltétele annak, hogy el lehessen kerülni az euróövezet lassú növekedésével járó „elveszett évtized” veszélyét és növelni lehessen a befektetők bizalmát. Mivel a bankok mérlegében további tőkeáttétel-csökkentésre van szükség, fontos annak biztosítása, hogy az rendezett módon és a reálgazdaságba történő megfelelő hiteláramlás fenntartásával történjék. A pénzügyi piaci töredezettség újonnan megjelenő tendenciájának ellensúlyozására további előrelépésre van szükség a felügyeleti struktúrák integrációjában és gyakorlatában, valamint a határokon átnyúló válságkezelésben.

- (6) Az euróövezeten belüli makrogazdasági egyensúlytalanságok rendezett felszámolása elengedhetetlen az euróövezet fenntartható növekedéséhez és stabilitásához. Az egyensúlytalanságok csökkenésének folyamata már elkezdődött, de annak határozott folytatására van szükség. Az egyensúlytalanságok kiegyenlítésére irányuló intézkedésekre nagyobb szükség van a hiánnyal rendelkező országokban, ahol a versenyképesség javítása és a források exportképes javakat előállítani képes ágazatok felé történő újraelosztásának megkönnyítése érdekében reformokra van szükség. A többlettel rendelkező országok pedig azzal járulhatnak hozzá az egyensúly helyreállításához, hogy a belföldi keresletre, a nem kereskedelemképes tevékenységekre és a beruházási lehetőségekre bénítóan ható szükségtelen szabályozási és egyéb megszorításokat megszüntetik.
- (7) A gazdasági unió továbbfejlődésének előfeltétele, hogy a felismerjük azon országok kölcsönös függőségét, amelyek hivatalos pénzneme az euró, továbbá azt a hasznot is, amelyet e pénzügyi unió stabilitása hozhat tagjainak és az EU egészének. Ami a jövőt illeti, azoknak a tagállamoknak, amelyek hivatalos pénzneme az euró, el kell mélyíteniük integrációjukat, hogy elérjék a teljes gazdasági és pénzügyi uniót⁴.

AJÁNLJA, hogy azok a tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme az euró, – a tagállamok gazdaságpolitikájának koordinálására, de különösen az eurócsoponton belüli gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó tanácsi hatáskör sérelme nélkül – a 2012-2013 közötti időszakban egyenként vagy csoportosan hozzanak intézkedéseket a következőkről:

1. Az eurócsoport munkamódszereinek megszilárdításáról, annak érdekében, hogy felelősséget vállaljon az együttes politikai irányvonalért, gyorsan reagáljon a gazdasági környezet változásaira, valamint, hogy vezesse a gazdaságpolitika koordinálását az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamokra vonatkozó megerősített irányítási keretben.
2. Az eurócsoporton belüli valódi politikai koordinációban történő részvételről az információk megosztása, valamint a költségvetési tervezetek és a potenciálisan tovaggyűrűző hatással rendelkező nagyobb reformok megvitatása révén. Annak biztosításáról, hogy olyan reformokat hajtanak végre, amelyekre a stabil és erős euróövezet érdekében van szükség; ennek részét képezi az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlások végrehajtása, amelyek a nemzeti szintű problémák megoldása mellett az euróövezet egészére hatással vannak.
3. A költségvetési fegyelem és költségvetési intézmények megerősítéséről országos és annál alacsonyabb szinteken, amely a piac megerősödött bizalmához vezet a költségvetés középtávú és hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatban az euróövezetben. Az euróövezet állam- és kormányfőinek 2011. júliusi és októberi, valamint 2012. március 2-i megállapodását követően a nemzeti költségvetési keretokről szóló irányelv átültetésének 2012. év végére történő előrehozásáról, és a költségvetési irányítás további erősítéséről, nevezetesen azzal, hogy valamennyi euróövezeti tagállam bevezeti szabályozásába a strukturális értelemben vett kiegyensúlyozott költségvetést és az automatikus korrekciós mechanizmusokat.

⁴ Lásd a COM(2012) 299 2.1. szakaszát

4. Koherens együttes politikai irányvonal biztosításáról az euróövezetben a költségvetési konszolidációra való törekvés révén, a tanácsi javaslatokban és határozatokban részletezett módon, az egyes országokra vonatkozó makroszintű pénzügyi helyzetet figyelembe vevő Stabilitási és Növekedési Paktum szabályaival összhangban. A jelentős és potenciálisan emelkedő kockázati prémiumokkal sújtott tagállamoknak korlátozniuk kell a nominális költségvetési egyenlegre vonatkozó célkitűzéstől való eltérést, vártnál rosszabb makrogazdasági feltételek között is. A többi tagállamnak szerephez kell engednie az automatikus stabilizátorokat a strukturális értelemben értékelt kiigazítási pályával együtt és készen kell állnia a konszolidáció ütemének felülvizsgálatára, amennyiben a makrogazdasági feltételek tovább romlanának. A kormányzati kiadások és bevételek összetételének tükröznie kellene a kiadási tételek és bevételi források növekedésre gyakorolt hatását. Valamennyi rendelkezésre álló költségvetési tartalékkeretet a közberuházások élénkítésére kell felhasználni az euróövezetben, egyebek mellett az egyes országok közötti eltérő finanszírozási költségek figyelembevételével.
5. Hozzanak intézkedést az euróövezeti pénzügyi rendszer működésének és stabilitásának javítására vonatkozóan. Gyorsítsák fel az integráltabb pénzügyi rendszerre való áttérést, amely magába foglalja a bankok felügyeletét és a határokon átnyúló válságmegoldást is.
6. Strukturális reformok végrehajtásáról amelyek – a differenciált költségvetési irányvonallal együtt – az euróövezeten belüli makrogazdasági egyensúlytalanságok rendezett felszámolását segítenék elő, ideértve a nemzeti szinten meghozott intézkedéseket, amelyek tükrözik az adott ország helyzetét és figyelembe veszik az egyes euróövezeti tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlásokat.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*